

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmisi nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopen petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ujudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . . gld. 3-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . . „ 1-40

Naročnje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne osiramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Nemške zahteve.

Nemcem se mudi za „spravo“ s Čehi. Nemškonacionalno gibanje rase in se razširja tako, da se ga po vsi pravici že boje tisti „zmernejši“ elementi, kateri se ne morejo razumeti za Schönerejeve in Wolfove politične ideale. Toda vlada je zdaj močno podobna tistemu starčku iz nemškega pregovora, kateri sedi na strehi, in si ne vé pomagati. Rada bi videla, da se začne pogajanja mej Čehi in Nemci, rada bi poprijela inicijativo, toda ne ve, na katero načelno stališče naj se postavi, baze tem pogajanjem ne more najti, zato drži križem roke ter čaka, da pride trenotek razsvetljenja.

Ali, kakor smo že rekli, Nemcem se mudi. Tistim Nemcem, kateri pazijo, da ostanejo „regierungsfähig“, se zdi, kakor bi stali na gorečih ogiljih, in ker ni prišla gora k Mohamedu, vzel je Mohamed potni les v roko in šel na goro.

Nemci so se sami oprijeli inicijative in začeli precizovati pogoje spravi ter formulovati svoje zahteve. Njih ponudbe se nanašajo seveda samo na

Češko, kajti Nemci so pripravljeni na spravo samo tam, koder so v manjšini, ne pa tudi tam, koder so v večini, koder so gospodarji.

Oglasili so se kar trije uplivni nemški voditelji ter razložili zadevne svoje nazore.

Prvi je v „Neue Freie Presse“ izpregovoril namestnik deželnega maršala češkega, Julij Lippert. Mož se je časih unemal za federalizem in celo nekako za češko drž. pravo ter zavzema še sedaj vsa drugačno stališče, kakor nemški nacionalci. Tudi Lippert perhorencira načelo popolne ravnopravnosti obeh narodnostij v deželi in perhorencira federalizem in češko državno pravo v tem zmislu, da bi se Češka ali da bi se dežele češke krone centralistično uredile, izreka se pa za nekako nacionalno avtonomijo, oziroma za dosledno izvedenje federalizma, bodisi, da se Češka dežela administrativno razdeli v dve skupini, v Češko in nemško skupino — mej katerima bi bil jezikovno mešan pas — bodisi, da se uredi narodnostno vprašanje potom reforme uprave v smislu avtonomije občin in narodno-jednotnih okrožij. Lippert je zadovoljen z vsem, kar zagotovi Nemcem popolno neodvisnost v nemških okrajih in kar prepreči majorizovanje nemškega življa.

Kar je razložil Lippert v sobotni številki „N. Fr. Pr.“, ni vzraslo na njegovem zelniku. Te iste ideje je že nekako pred dvema letoma razložil in sicer še ratančnejše in pregnantnejše prof. Herkuer in značilno je, da soglašajo z njimi tudi prof. Masaryk, svojočasni mladočeški poslanec in sedanjí vodja čeških realistov.

„Neues Wiener Tagblatt“ je pričel te dni interview jednega svojih urednikov z „einem der bedeutendsten, durch Rang und Stellung hervorragenden Politiker“, kateri se je tudi izrekel za „revizijo“ jezikovnih naredb v tem zmislu, da naj dolžbe naredb veljajo samo za češke okraje, a ne tudi za nemške kraje. Ta odlični politik je grof Oswald Thun, vodja nemških veleposestnikov na Češkem.

Končno sta prišla drž. posl. prof. Pfersche in prof. Ulbrich s povsem konkretnim predlogom, kateri

sta včeraj razglasila v „N. Fr. Presse“. Ta predlog je kaj zanimiv, nanaša se na uredbo jezikovnega vprašanja pri sodiščih ter je sestavljen prav po načelih Lippertovih. Pfersche in Ulbrich nasvetujeta razdelitev sodišč na tri skupine, v češke, nemške in dvojzične. Pri prvih bi se uradovalo samo češki, pri drugih samo nemški, pri dvojzičnih pa v obeh deželnih jezikih, dočim bi se pri višjem sodišču ustanovili trije senati, katerih vsaki bi uradoval v jeziku njemu podrejenih prvih sodišč, oziroma dvojjezično. Ker se jezikove razmere preminjajo, naj se določi, kar so svoj čas Č hi sami nasvetovali, da veljaj za jezikovno mešan tisti okraj v katerem je narodnostna manjšina narasla vsaj na 20% vsega prebivalstva.

Čehi odklanjajo te ponudbe nemških strank in sicer načeloma, ker ne priznavajo zaključenega nemškega ozemlja na Češkem in odklanjajo administrativno razdelitev češkega kraljestva na več skupin, pač pa zahtevajo popolno ravnopravnost obeh jezikov v vseh okrajih, ravnopravnost češčine z nemščino tudi v nemških okrajih, kakor ravnopravnost nemščine s češčino v čeških okrajih. Jednoto in nerazdeljivost češkega ozemlja smatrajo za pogoj vseh poravnjav, kakor tudi absolutno enakopravnost in enakovrednost obeh jezikov na Češkem in izjavljajo zategadelj, da se na tej bazi, katero so formulirali Nemci, sploh ne dogovarjajo o spravi.

Za nas Slovence so pa ta akademična izvajanja nemških politikov največje važnosti. Mi Slovenci podpisemo z obema rokama, kar se tu nasvetuje, in ker so tu formulirane naše zahteve, ker so jih Nemci sami formulirali, služile bodo te razprave prav dobro slovenskim politikom, katerim jih priporočamo v temeljito preštudiranje. Mi zahtevamo to isto za nas, kar so Nemci pripravili koncedirati Čehom, kar jim sami ponujajo in zategadelj je zalet, da bi slovenski poslanci pripravili za prihodnje zasedanje drž. zbora predlog o uredbi jezikovnega vprašanja na Slovenskem na podlagi tistih principov, katere sta formulirala Pfersche in Ulbrich.

LISTEK.

Na višini našega časa.

(Aforizmi. — Piše Zlogonski.)

(Dalje.)

VI.

G. urednik želite, da bi aforizme nadaljeval; to pa je zopet nekaj težkega: prvič sem dosedanja poglavja napisal in Vam odposlal malone pred pol letom in do zdaj že skoraj organsko nit pozabil, drugič kot pravi moderni tlačan ljubega kruhka ne utegnem, in tretjič nisem v pasjih dnevih tiste delavnosti kakor v ledenem prosincu. Toda zgodi se Vaša volja, tudi na nevarnost, da konec ne bo odičil dela!

V tem času, kar nisem g. pisal uredniku, reševalo se je v Avstriji precej goreče socijalno vprašanje i pri Slovencih; osobito V. kurija kaže nam več ali manj duševni ter gmojni nivô mase. Ker je socijalizem postal dnevno geslo, se ne moremo niti mi kaj posloviti od njega.

Gotovo je nedvomna avtoriteta za vsakogar, ki hoče v tem oziru kaj več vedeti nego poulične fraze, katerih se niso iznebili niti naši oficijalni pravoslavci, exminister Schäffle s spisom: „Quintessenz des Sozialismus“, in univ. prof. Sombart s spisom: „Sozialismus u. soz. Bewegung in 19. Jahrh.“

Ali ni moj smoter, na dolgo in široko ali „učenjasko“ in znabiti celo v strogem formalizmu razvijati veliko teorijo; hočem temveč samo v kratkih besedah, aforistično, označiti okostje.

Moderna tehnika je omogočila brezmejno izkoriščenje prirodnih sil. Imamo stroje, ki pojedini z malimi stroški proizvajajo boljše in pravilnejše nego do 40 000 ljudi v istem času. Kako se v Združenih Državah vporablja Niagarov slap, kjer deluje prvi elektrotehnik naših dnij, Hrvat Tesla iz Like, je obče znano, kakor tudi, da je tam nastalo povsem novo mesto nebrojnih tovarn brez dimnikov, kjer oskrbuje skoro vso sušnjevo službo mogočni slap, prav za prav pa izvor zemeljskih sil, naše solnce.

Tehnika se od dne do dne nečuvno vsodvršuje; toda tudi ko bi ostala pri sedanjí popolnosti, faktično je možno, da se narodno premoženje in vse, kar je potrebno za živčje, obleko, stanovanje, vzgojo itd., da povzdigniti malone do brezmejnosti, in ko bi se dala kemično iz kamenja moka narediti, bilo bi socijalno vprašanje v hipu rešeno. Od procvita tehnike, od razširjanja moderne velike industrije, od rasti svetovnega prometa odvisna je dolgotakoljutih socijalnih bojov: k temu še pride kot odločilec faktor način priličenja našega človeškega organizma. Brže ko znanstveno

svetovno naziranje prodere v narodne mase, hitreje bo konec onim bojem. Povzdiga tehnike in izobrazba človeštva mora iti z enakim korakom.

Način modernega proizvajanja je pa dandanes v dijametralnem nasprotstvu z načinom prisvajanja premoženja. Proizvaja se skupno, družabno, prisvaja se individualno; oni, ki dela, ne vživa, niti oni ne, ki izumi stroj, ali ga spopolni, temveč oni, ki nakupi stroje, ki si nakupi duševne moči, moderno izobražene tehnike. Dostikrat posestnik proizvodnih sredstev, vžitnik (naj o onih niti ne govorimo, ki samo od tega živijo, da kupone režajo!) nima niti pojma o notranjem osnutku svojih tovarn ali delavnic: vžitek je ločen od dela.

Nadalje ni jasnega črteža v proizvajanju: vsled konkurence ali drugotne nove iznajdbe se več proizvede, nego morejo ali hočejo kupci odvezeti. Tisti, od manchesterske, sedaj javno ter teoretično še na naših vsenčilih veljavne šole toliko slavljene risice postane zares osodepolni risico. Prebitek, torej bogastvo, povzroči propad, siromastvo, kriza je neizogibna. Dokaze za to najdeš vsak dan v brzjavah naših novin. Premoženje, kapitalima v svoji kruti moči kapitalista, ne da bi človek imel v svoji oblasti premoženje, kapital; v proizvajanju vlada anarhija. Kakor je pred strelovodom

Odstop grofa Badenija zahtevajo nekateri Nemci, katerim se nedvomno pridružijo še drugi in tretji. „Montags Revue“ pravi, da je neobhoden predpogoj rešitve iz nastalih kriz in da začne parlamentarni stroj iz nova delovati: demisijski Badenija. „Grof Badeni je postal nemogoč človek“, piše „M. R.“; „Nemci se ne bodo z njim nič več pogajali in brez njihove sodelaveže zaide avstrijski državni stroj v največje nevarnosti... Nemci se izvršenemu dejstvu jezikovnih naredb ne uklonijo nikdar ter jih ne pripoznajo nikoli... Ko bo odpuščena ta vlada, bo možno govoriti dalje.“ — In vendar kar dežuje nemških načrtov za jezikovni zakon!

Socijalni demokrati so dobili lepo sprichovalo. Dr. Gross je 26. t. m. poročal v Iglavi svojim volilcem in mej drugim dejal: „Razen tega smo imeli za zaveznike socijalne demokrate. Ta stranka, ki je poslala prvokrat svoje zastopnike v zbornico, je bila po svojih načelih stopila z mejnarodnim programom v velilao borbo, in izvestno je marsikoga csupnilo, da so nas podpirali v narodnostnem boju.“ — In naši socijalisti so nam zamerali, ko smo dejali, da so se pokazali socijalistični drž. poslanci doslej — židovsko liberalne in protislovanske! Nu, dr. Gross je povedal istino!

Agrarnosocijalistično gibanje na Ogerskem ni ostalo brez upliva na borzno stanje. Pojavilo se je že sedaj veliko kurzno iznižanje ogerskih vrednostij, zlasti pa papirjev transportnih, t. j. železniških in parobrodskih dnuštev. Borza se boji, da bo žetev v veliki meri sploh izostala, in da bo zato Ogarska manj izvažala ali manj izmlela. Izostanek žetve bi občno gospodarsko bilanco jako oškodoval, dohodke transportnih dnuštev in parnih mlinov iznižil itd. Židovski kapitalisti bi torej imeli znatno škodo, saj so večinoma le židje veleposestniki na Ogarskem. Vlada ni storila doslej še ničesar izdatnega za pomiritev preteče agrarnosocijalne revolucije. S tem, da je poslala v vznemirjene okraje vojake, žandarje, tuje delavce, ali celo kaznjence, le neti razburjenost delavcev, katere socijalistični agitatorji še bolj ščujejo. Veleposestniki so imeli veliko skupščino, na kateri pa niso sklenili prav ničesar pametnega, kako bi pravično premostili prepal mej sabo in mej delavci. Izdali so le neko „nergično“ proklamacijo, v kateri trdijo — a ne dokažejo! — da so zahteve delavcev neopravičene, in da bodo te zahteve pobijali z vsemi sredstvi, katere jim podaja vlada. Nu, stradajoči in razkačeni delavci se končno tudi bajonetov in pušk ne bodo vstrašili, odgovornost za prelivanje krvi pa zadene samo zaikernost vlade!

Za slovansko liturgijo. Z Beleggrada se brzojavlja, da se srbeska vlada dogovarja z Vatikanom, da upelje koncordat, po katerem bi se uvedla slovanska liturgija tudi za katoliško bogoslužje, kakor jo že ima pravoslavno.

Mirovna pogajanja mej Grško in Turčijo napredujejo jako počasi. Sedaj se poroča, da smatrajo nekateri turški ministri pogoje, katere je stavila Turčija, prelahke in preugodne za Grško.

elektrika bila za človeka pogubonena moč, tako je mej sedanjim proizvajanjem in prisvajanjem pogubonena napetost; in kakor je dober vodnik ukrotil divjo iskro v udano nam dekle, tako naj odvodi to nesrečepolno nasprotstvo v načinu proizvajanja ter prisvajanja obeh izjednačenje. Če je proizvajanje družabno, mora i prisvajanje biti; proizvodna sredstva se morajo torej poddržaviti ali, ker se država spremeni v družbo, podružabiti ali socijalizovati. Teoretični nauk o tem, kak premoženje, bogastvo in denar vkleniti s pomočjo statistike pod zakon in človeško oblast ter tako sezidati gmotno ter duševno, za sadanje razmere vsosvršeno človeško družbo, imenuje se znanstveni socijalizem.

Ker pa nekateri veliko drže do Aristotela, bočemo navesti še iz njegove „politike“ to-le: „Ko bi vsako orodje na povelje ali tudi sluteč svoje lastno delo moglo samo opravljati, kakor so se Dajdalovi umotvorili sami gibali ali Hefajstovi trinožniki iz lastnega nagiba šli na sveti posel, ko bi tkale na tak način snovalnice same, ne bi bilo treba za poslovodje pomagati niti za gospode sužnjev.“

Vprašamo, ni-li ta čas „ko“ že mej nami...?

Sedanji veliki vezir dela torej težave in v kratkem bode vse ministerstvo odstopilo. Sultan želi naglo spravo, kar se mu baje posreči z novimi ministri.

Velika narodna slavnost v Ljubljani.

(Konec.)

Občinstva je bilo toliko, da je bil vrt popolnoma zaseden. Tu so se torej vrstili z zbori pevskih društev: „Kolo“, „Jadranska Vila“, „Slavec“, „Lira“, „Zvon“ iz Šmartnega, „Slovansko pevsko društvo“ iz Trsta in „Pevsko društvo“ iz Sodražice. Vmes pa je igrala vojaška godba. „Ljubljana“ je pela novo lepo skladbo „Zastava naša“, katero je poklonil društvu prof. Grbič, Nedvč lovega „Popotnika“, pri katerem se je odlikoval g. Jos. Pavšek s samospevom in novi mešani zbor dr. B. Pavca, ki je prav posebno ugajal. Radi poznane ure niso mogli zbori skupno zapeti nameravanih točk. Okoli 9 ure pa se je zbralo iz nava vse občinstvo h kermersu v „Sokolovi dvorani“.

Otvorivši komers, dal je g. Trstenjak besedo Hrvatug. Nikoliću, ki je napil v navdušenih besedah najprej kumici zastave in prvi zastopnici ljublj. ženstva, gosp. M. Hribarjevi. Potem so se vrstili govori, vmes pa je svirala vojaška godba. Zabava je bila jako živahna. Izmej govorov naj omenimo, da je napil g. A. Koblar „Ljubljani“ in jedinstvu Slovencev; gospa A. Ponikvarjeva iz Trsta je pozivljala sloven. ženstvo k zavednosti in narodnemu delu v krasnih in odločnih besedah, katerim je občinstvo, obdajajoče lepo govornico od vseh strani, navdušeno pritrjevalo; g. Košnik, zastopnik dijaštva, je nazdravil vstrajnosti pokrajinskih rojakov, dr. Iv. Tavčar, burao pozdravljan, pa je izrazil mej velikim odobravanjem posebno veselje, katero prešinja narodno stranko, ko je mogla po svojem županu pozdraviti in sprejeti v bali, zavedai Ljubljani toli odlično slovansko družbo. Kot hišni gospodar pozdravlja pred vsem Hrvatse, za tem Čeha in vse zunanje rodoljube, zlasti pa Primorce. Pesimizem g. Mandića se mu ne zdi utemeljen, saj je pokazal primorski narod toliko značajnosti ter kremenite vstrajnosti v narodnem boju baš v poslednjem času, da je preverjen: tako krasen narod v boju s toli korumpiranim nasprotnikom ne more nikdar pasti. Končno konstatuje, da nima za da našej prekrasno slavnost noben pojedinac kakih posebnih zaslug, kajti to slavnost so priredili vsi ljubljanski Slovenci složno svojim zunanjim rojakom in slovanskim bratom. V imenu „Sokolov“ (zastopan je bil polnoštevilo ljubljanski, po velikih deputacijah pa celjski, gorenjski, novomeški, tržaški in zagorski „Sokol“) želi, da bi slovanska pesen združila Slovence še večkrat v toli lepo harmonijo, kakor danes. Glasno pritrjevanje je pričalo, da je izrazil govornik misli večine. Ko je pozdravil v imenu delavcev še gosp. Gostinčar doše goste, povdarjajoč, da treba Slovence pred vsem gospodarsko samostojnosti ter mu je hotel ugovarjati neki socijalist, kar se je pa zabranilo, bil je komers končan, in občinstvo se je večinoma razšlo z zavestjo, da toli lepe pevake slavnosti v Ljubljani že več let nismo imeli. Ob do ločeni uri so se odpeljali gostje, katere je spremito na kolodvor društvo „Ljubljana“ ter se poslovilo od njih s hrupnimi „Živeli! Do svidenja!“ — Naj omenimo še, da je imela Ljubljana tega dne dva posebno mila gosta: Ivana pl. Nabergerja in Stepana pl. Miletića, dičnega intendanta hrvatskega gledališča v Zagrebu.

Društvu je došlo 40 brzojavk iz skoraj vseh slovanskih dežel, in sicer so brzojavili: Uredništvo „Mira“, celovško slov. kat. polit. društvo, slovanski bogoslovci v Celovcu, „Hlahol“ Pražsky, češko-slovanski spolek v Žitkovu, dr. Anton N. Novotny, predsednik praškega „Sokola“, ptujsko pevsko društvo, ptujška čitalnica, klub sloven. tehnikov na Dunaju, slovansko pevsko društvo na Dunaju, Matej Habad, zagorski rodoljubi, vseučiliška Starčevićanska mladina v Zagrebu, trsatski primorski Hrvati, muzikalno društvo „Zvonimir“ v Spletu, hrvatski Bošnjak, Gj. Daželić, Stj. Rhtarić, dr. Gj. Rhtarić, dr. F. Sak iz Zagreba, „Sloga“ v Zagrebu, pesnik Sundečić v Kotoru, Sarajevski Slovenci, Dragica Starec v Barokovljah pri Trstu, Iv. Primožič v Zagrebu, hrvatsko pevsko društvo „Lavor“ v Novi Kapeli, Terček in Medved v Celju, narodna čitalnica v Črnomlju, gasilno društvo v Postojni, dolensko pavsko društvo, bralno društvo v Mokronogu, podružnica sv. Cirila in Metoda v Mokronogu, hrv. rad. pjev. društvo „Sloboda“, narodna čitalnica v Cirknici, pevsko društvo „Zerija“ na B. du, novomeški dijak, mariborska čitalnica, notar St. Pirnat, Mariborski „vandrovi“, Beuchal, Lenoč in Hubad na Dunaju, dr. G. Gregorin v Trstu, Mirosl. Hubmayer v Sarajevu, pevsko društvo v Gornjem Gradu na Štajerskem in Terezina dr. Jančeva na Celinju.

Naj bi imela ta prelepa slavnost najboljših moralnih posledic! —é—

Dopisi.

Od nekeod, dne 27. junija. (Socijalizem pred durmi v Idriji?) Po precej dolgem olmoru povedalo se je zopet jedno, dve resni besedi o idrijskih socijalnih razmerah. To je bilo umestno, potrebno in koristno, kajti zmedeni pojmi se mo-

raje izbitriti, nedostatke in zamudo treba popraviti. Zmedenih pojmov in nevednosti je na kupe tu in tam; slabosti in slepe strasti gibljejo množico vsled slepilnih sofistčnih fraz; zamudilo, odnosno prekoračilo se je meje v obeh taborih, v narodnem, in socijalno demokratičnem. Kdor torej ljubi narod (pod katero besedo smo vedno razumevali maso naroda, torej tudi delavsko ljudstvo), kdor mu hoče dejanski pomagati v gmotnem, družabnem in v duševnem oziru, ta bo po svojih močeh pripomogel k izboljšanju navedenih razmer. Ta namen je najbrže imel tudi idrijski dopisnik „Slovenskega Naroda“ v št. 131., kateremu odgovarja „Delavec“ v št. 18. To je vzpodbudilo tudi mene. Zato prosim, prepustite g. urednik, tudi meni kotiček v svojem listu, toda prosim, prepustite mi ga v „popolno, neomejeao, nepreklicno last“, da se v njem raztegnem po svoji volji in potrebi. To naglašam zato, ker bi se utegnil morda kak vaš sosed izpodtikati nad mojimi dolgimi, okornimi, na gladka plesišča ne navajajimi nogami, in posebao, ker spadam mej nemirne, nezadovoljne elemente — kakor pravijo. Povsem zadovoljen res nisem z dopisoma v „Slovenskem Narodu“ in v „Delavcu“, dasi priznavam, da sta imela vsak za svojo stvar najboljše namene. Le ta preklcana trma, da drug drugemu ne dasta ničesar veljati! Jaden trdi, „da so socijalno demokratski nauki že davno ovrženi“ za vsakogar, „kdor je količkaj poučen v nacionalno ekonomičnih in političnih rečeh“, drugi ga pobija s trditvijo, „da je postal socijalizem znanost, s katero se pečajo največji umovi, katara se uči po raznih svetovnih vseučiliščih“; prvi pravi, da „na Angleskem ni noben delavec socijalea demokrat, ker se delavcem dobro godi“, drugi trdi, „da na Angleskem se socijalna demokracija kaj lepo razvija“, — kar mu dokazujejo poročila lanskega mejnarodnega kongresa v Londonu; — prvi definuje vsakdanjo besedo „proletarci“, mej katere ne prištevaa ona, ki „nekaj posedujejo, če ne drugega, vsaj kako orodje, kako bajtico ali kako njivico“, drugi je pa vzvišen nad golimi definicijami ter v svoji socijalni učsnosti in modrosti ponosno zakliče nasprotniku: „Saj nismo tako naivni, da bi ne poznali nasprotij mej buržoazijo in mej proletariatom!“ — Prvega boli, da je socijalna demokracija v židovskih rokah, drugi se pa s to „neumno trditvijo“ noče niti pečati; — prvi trdi, da se tajé celo vse zasluga, katere je pridobila narodna stranka za Idrijo, drugi pa pravi, da socijalni demokrati ne morejo tajiti, česar niti ni. Klasična sta tudi konca teh dopisov: idejalni narodnjak vzklika: „Pridite (kdo?) mej lju ti, razložite jim narodni program iz zlasti njega socijalni del!...“, brumni socijalist pa vije oči k nebu in moli za svojega nasprotnika: „Oče, odpusti mu, saj ne ve, kaj dela!“ (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. junija.

— (Nemški šovinizem) je minolo nedeljo slavil prave orgije, in to v Brezicah. Celjski d. ž. poslanec dr. Pommer je čutil potrebo, omenjati tudi Ljubljano. Vzpodbujal je navzočne ljubljanske nacionalce na boj, češ, Ljubljana za nemstvo še ni izgubljena, ter jim „Auf die Wiedereroberung Laibachs“ zaklical „Heil und Sieg“. Vodja ljubljanskih nacionalcev, prof. Binder se je zahvaljeval Pommerju za lepo vsodbujo in ga poučil, da razmere v Ljubljani niso „ganz so schön, wie man etwa glauben möchte“. To mislimo tudi mi. Ako sanjarijo nemški nacionalci o tem, da bodo kdaj zopet gospodovali v Ljubljani, se grozno motijo. Slovenci smo tolerantni ljudje in ne zatiramo nikogar, nego smo pripravljeni dati vsakemu, kar mu treba za življenje, kakor to zahtevamo tudi zase, a poskusov, pridobiti nemški manjšini še kdaj gospodstvo v Ljubljani in na Kranjskem, se homo znali jako energično ubraniti. V tem oziru ima prof. Binder popolnoma prav, če pravi, da razmere niso „ganz so schön, wie man etwa glauben möchte“.

— (Odlikovanje.) Papež Leo XIII. podelil je načelniku tukajšnje postaje južne železnice, gospodu Evgeniju Guttmannu viteški križec Silvestrovega reda.

— (Velika narodna slavnost v Ljubljani.) Kot dostavek k svojemu poročilu omenimo naj še sledeče: Ljubljanski župan je koncem slavnostnega komersa pozivljaj zbrano občinstvo, naj se spomni narodnih žrtav radi poslednjih volitev na Primorskem. Nabrala se je v ta namen primerna svota, ki se izročii budnim rodbinam kaznovanih Slovencev. — Oai častiti duhovnik, ki je — ganjen po prisrčnem prizoru, ko sta se na ljubljanskem kolodvoru objela in poljubila predsednik „Kola“ in predsednik „Ljubljane“ — s solzami v očeh blagoslavljaj iz kupeja zbrano, navdušeno vsklikajoče občinstvo, je bil krakovski škof. Tako sporoča „Obzor“. — Na Zidanem mostu so se sešli Hrvati z nemškimi nacionalci, ki so bili priredili istega dne izlet v Brežice kakor demonstracijo proti ljubljanski narodni slavnosti. Hrvatje so jim klicali: „Abzug nemškutarji! Živeli Slovenci!“ — Bodi končao še konstatovano, da se ljubljanska

duhovščina demonstrativno slavnosti ni prav nič udeležila, da sta bila pri veselici prisotna samo dva tuja svečenika. S tem je naša klerikalna garda iz nova osvetlila svoje „narodno“ lice! Nam tudi prav!

— (Ljubljanski „Sokol“) Naprošeni smo opozoriti člane „Sokola“ na poziv odbora glede redovnih in prostih vaj. Posebno prvih naj se gotovo udeležijo vsi oni člani, kateri se sicer udeležujejo izletov, v telovadnico pa prihajajo le prav redkoma.

— (Vojaška godba) Pri ugodnem vremenu svirala bode godba c. in kr. 27 pešpolka dne 1., 8., 14., 22. in 27. t. m. pri Tivolskem gradu.

— (Glas iz obinstva.) Piše se nam iz Trnovega: Blizu Gradašice stanujoči Trnovčani in Krakovčani so v nočeh od 26. na 27. in od 27. na 28. t. m. preživeli nepozabljive urice. Pred meščansko vojašnico je sedela družba pevcev. Kadar pevec niso žeje gasili, so tako ginjaivo prepevali, da jih je marsikdo zavidal za zdrava pljuča. Prvi glasbeni večer je trajal do polu 6. ure zjutraj, drugi pa na občno radost le do polu 2. ure. Neumevno je, da se dopušča tako kaljenje nočnega miru. Če hočejo pevci peti, naj ponoči prepevajo v zaprtih prostorih in ne na ulici mej hišami!

— (Premestitev zatiškega sodišča) Starodavni zatiški grad, v katerem je zdaj nastanjeno sodišče, je prodano. Prišel je zopet v roko nekdanjih svojih posestnikov, Cistercijscev, kateri namreč iz njega zopet samostan. Kmetom zatiškega okraja to ne bo na srečo, ampak, kakor smo že jedenkrat pojasnili, ne da bi se bil upal kdo ugovarjati, na veliko gmetno škodo. Justični upravi je zdaj misliti, kje namesti zatiško sodišče in druge, v zatiškem gradu nastanjene urade. Justična uprava misli, da dobi potrebno poslopje ali v Št. Vidu pri Zatičici, ali pa v Višnji gori. Dotični ogled se vrši že dne 3. t. m., in zagledal se nam zdi umestno, da o stvari izrečemo tudi mi svoje mnenje. Po naši sodbi ni treba justični upravi kar nič ugibati, kam naj premesti zatiške urade, ker je jedino prav in pametno, da jih namesti v Višnji gori. Razmera v Št. Vidu so take, da sodišče nikakor ne sodi tja. V Št. Vidu ni stanovanj; Št. Vid je oddaljen od železnice in, kar je najhujše, Št. Vid nima zdrave pitne vode. Tega nikakor ni prezreti! Na drugi strani govori vse za to, da se sodišče premesti v Višnjo goro. Višnja gora leži poleg železnice, kar je na sebi velike važnosti, ima dobro vodo in sploh vsega, kar treba. V Višnji gori bi uradniki dobili dovolj stanovanj, tam so trgovine, obrtniki, iz kratka: tam so dani pogoji za razmeroma udobno življenje uradnikov, kar je gotovo upoštevanja vredno. Šentvidci seveda obetajo, da poskrba vse, kar treba, ali kdo ve, če jim bo sploh mogoče izpolniti svoje obljube? Sicer pa je naše mnenje, da nikakor ne gre uničevati naših mest, nego da jih je kolikor možno podpirati. Višnja gora res ni velika, a hiše itd. bi vendar dobile večjo vrednost, ko bi se tam nastanilo sodišče, dočim bi bilo v Št. Vidu šele zidati hiše, v katerih bi mogli uradniki prebivati. Želati je, da spoznajo Višnjani važnost tega vprašanja, in da se s primerno energijo zavzamejo za njega ugodno rešitev, a zagotovljeni naj bodo, da bodo poslanci narodne stranke porabili vs svoj upliv, in storili kar mogoče, da se zatiško sodišče premesti v Višnjo goro.

— (Iz Novega mesta) se nam piše: „Dolenjski Sokol“ je na praznik sv. Petra in Pavla izletel k cerkvi sv. Roka. Izleta se je korporativno udeležilo „Dolenjsko pevsko društvo“, katero priredi dne 4. julija na Tučkovem vrtu običajni koncert. Sanje se „Klub dolenjskih biciklistov“, za kateri se je doslej že oglasilo 24 članov kolesarjev. Društvena pravila so se že predložila v potrjenje.

— (Prvi na Triglavu) Brali smo te dni, da so razni hribolazci vzlic hudemu naporu Triglav vendar le od spodaj gledali. Danes pa nam je došla vest, da je bil prvi hribolazec, in sicer slovenski hribolazec, dne 27. junija t. l. popoldne ob 4. uri na vrhu Triglava v „Aljažovem stolpu“. Radi izvanredno obilega snega je bilo treba velike previdnosti in mnogo napore. Aljažev stolp je na severni strani popolnoma v snegu, a na južni strani gleda ga le malo izpod snega.

— (Iz Kroke) se nam piše: Dne 28. t. m. ob 5. uri zjutraj je tukajšnji župnik, g. Hoenigmann, daroval sv. mašo v združne namene, potem pa blagoslovil novo združno tovarno, v kateri se zdaj pod vodstvom g. Valentina Šolarja izdeluje 6000 vojaških postelj. Slavnosti so prisostvovali odbor zadruge z načelnikom g. V. Kličarjem in vsi delavci nove tovarne.

— (Iz Nove Štiffe pri Gornjem Gradu) se nam poroča: Marsikateremu poznavalcu naših razmer zdelo se je čudno, da je bilo mogoče v kraju, kjer obstoji šele nekoliko let šola, ustanoviti

bralno in kmetijsko društvo. Res je sicer, da je še malo tistih, ki so se v šoli naučili čitati, in res je, da je še nekaj takih, ki bi najraje potopili šolo in učitelje v kapljici vode, a vendar so mej tistimi, ki so šolo že s koristjo pohajali, odločni narodni korenjaki, vneti za vsakršen narodov napredek, in z radostjo moramo potrditi, da tudi velika večina tistih, ki šole prav za prav znotraj videli niso, z veseljem pomaga k temu, kar bi moglo izboljšati njihovo duševno in gmetno stanje. Ravno mej temi se je sprožila misel osnovati društvo, kjer bi bilo omogočeno tudi starejšim naobraževati se, v katerem lahko zvedo, kako napreduje svet, da zamorejo potem vse svoje dejanje in nehanje vravnati v svojo korist. In res, komaj je bilo omenjeno društvo ustanovljeno, začeli so se vsi brigati za njegov obstanek in napredek s tem, da jih je za našo občno razmeroma mnogo pristopilo in jih še pristopa. Kratko časa po svoji ustanovitvi imelo je omenjeno društvo dne 20. junija t. l. v lepi, novopostavljeni šoli svoje izvanredno zborovanje pri katerem je g. učitelj Ivan Kelc polagal vsem navzočnikom toplo na srce, naj se vsak po svoji moči potrudijo, novemu društvu pridobivati vedno več udov in pravih prijateljev. Društveni odbor bode se vedno trudil, da bodo društveniki dobivali kolikor največ duševne hrane, tako glede poučevanja, kakor počtena, nedolžna zabave. Na to je govoril gosp. predsednik o „izvršitvi pregleda zemljarijskega katastra“, kar se bode letos vršilo in razjasnjeval zakon z dne 17. aprila 1896. zadevajoč povzdigo reje goveje živine. Navzočniki so prav vestno poslušali prednashateljeve besede ter na koncu zahtevali še marsikaterih pojasnil v gospodarskih zadevah, kar se jim je po možnosti rado razloževalo. Končno so bili predlogi, stavljeni po društvem predsedniku, z navdušenjem in soglasno vsprejeti. Ti so: 1. Da državni in deželni zbor skrbi za to, da se povzdiga kmetijstvo, posebno živinoreja, v ta namen naj se preskrbi zadostni plemenskih bikov; 2. da se osnuje kmetijska šola za Spodnji Štajer s slovensko-nemškim učnim jezikom in sicer v celjskem okraju; 3. naj skrbe dotična oblastva, da se pašniki na planinah preveč ne zarastejo z lesom, nego samo, kolikor postava določuje, ker sedaj oskrbnikstvo gornjegraške graščine, lasti ljubljanskega knežškofa, preveč pušča pašnike zarasčati, nasprotno pa tirja od kmetov skoraj vsako leto večjo najemnino od pašnikov.

— (Iz Velikovca) se nam poroča: V „Narodni šoli“ družbe sv. Cirila in Metoda v Št. Rupertu pri Velikovcu, vršila se bo poudom godu sv. Cirila in Metoda in blagoslovljenja šolske zastave dne 11. julija cerkvena in šolska slavnost.

— (Občinski svet goriški) je v zadnji seji zopet izvolil županom famoznega dr. Venuttija, podžupanoma pa odvetnika dr. Canettija ter sodnega pristava dr. Canija. Vsi trije so seveda goreči pristasi laške stranke.

— (Nov odvetnik) V Gorici se je naselil kot odvetnik, g. dr. Alojzij Franko. Z njim so goriški Slovenci pridobili izvrstno moč, zaslužnega in rodoljubnega moža ter izvrstnega strokovnjaka, kateri si je v Ljubljani kot koncipijent pridobil najplešnejše simpatije ter užival občno spoštovanje.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju) pristopil je gosp. Jakob Gruden, župnik v p. v Ljubljani, kot ustanovnik s svoto petdesetih gld. Dalje je društvo prejelo iz Ljutomera 24 gold., katere je mej tamošnjimi rodoljubi nabral gosp. dr. Anton Mihalič, zdravnik v Lutomernu. Iz Laškega trga pa je letos že v drugič poslal darilo 13 gld. 50 kr. gosp. dr. Josip Kolšek, odvetnik. Vrlim darovalcem, osobito tudi rodoljubnima darovalcema iskrena zahvala. Dalnje darove sprejema g. Fr. Jančar, monsignor, papeški č. komornik, župnik nemškega viteškega reda na Dunaju, I. Singerstr. 7. — Jakob Pukl, predsednik podp. dr. za slov. visokošolce na Dunaju.

* (Zanimiv projekt) Mestni zastop budimpeštanski pretresa vprašanja, bi li ne kazalo napraviti krog in krog mesta za plovbo primeren kanal. Voda bi dotakala iz Donave, in se vanjo zopet iztakala. Sodi se, da bi Pešta potem komercialno in industrijalno bila tako ugodno situirana, kakor nobeno drugo mesto.

* (Rodbinska drama.) Bivši pečar Šunke v Berolinu je vsled nesrečnih spekulacij izgubil vse svoje premoženje in prišel na beraško palico. Te dni je bil sodno deložiran. Moža je to tako pretreslo, da je zblaznel, in da so ga morali prepeljati v blaznico, ženo njegovo pa je vse to tako pretreslo, da je v obupnosti svojima otrokoma prerazala vrat, potem pa poskusila zabosti še sebe. Otroka sta bila takoj mrtva. Ko je žena videla, da vsled prizadetih si ran ne umrje, je zavžila še nekaj strupa, vsled katerega je kmalu potem preminula.

* (Sodnik — slepar.) V nedeljo popoldne je bil v Ljubnem aretovan svetniški tajnik pri odnotnem okrožnem sodišču, Jurij Seidl, ker je kot okrajni sodnik v Novem trgu na Gorenjem Štajerskem poneveril 9000 gld. Seidl je bil na vrsti, da postane deželni sodni svetnik.

Darila!

Uredništvu našega lista je poslala: Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Ana Majzelj v Št. Jerneju na Dolenjskem 8 kron 28 vin., nabrane v veseli družbi v lonici na Majzeljevem vrtu. Geslo: „Da bi vojska bila!“ — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Zahvala. Povodom izleta, katerega je priredilo tukajšno učiteljstvo s šolsko mladino v sredo dne 23. t. m. na Ržnik, kjer je bila sv. maša in pri kateri priliki je prejelo do 30 otrok prvo sv. obhajilo, došlo je podpisaneu od tukajšnjih šolskih prijateljev toliko daril, da je bilo možno do 160 šolskih otrok dostojno pogostiti. Za ta blagodušna darila zahvaljuje se podpisani v imenu šolske mladine v prvi vrsti gg. Koslerjem, I. C. Javandiču, M. Zinauerju, V. Balafiju, K. Hudabinniggu, Jak. Matjanu; potem gospej Ani Knezovi, kakor tudi vsem drugim, ki so s svojimi darili, bodi si v blagu ali denarnih pripomogli, da se je ta šolska slavnost izvršila tako sijajno. Bog plati vsem tisočkrat! Konečno zahvala tudi gostilničarju g. M. Pršinu za prijazno in točno postrežbo. Vodstvo šole v Šiški, dne 28. junija 1897. Ant. Javoršek, nadučitelj.

Književnost.

— Izšlo je o ljubljanskem in kranjskem potresu sploh jako temeljito in zanimivo delo: — Das Erdbeben von Laibach am 14 April 1895. Von Dr. Franz Suess. Mit 4 Tafeln und 43 Zirkolypien im Text — Jahrbuch der Geologischen Reichs-Anstalt 1896, Bd. 46. Hft. 3 und 4, pg. 411—890. Wien 1897. — Verlag d. Geol. Reichsanstalt. In Commission bei R. Lechner (W. Müller). O tem delu nam je obljubljen daljši referat.

— „Vienac“ br. 26 od 26. junja ima tole vsebino: Zdravi i bolesni. Pripovijest. Piše A. M. S. (Nestavak) — Fantomu Spjevao Mihovil Nikolić. — Tri puta na čast. Pripovijeda Josip Lovrenčić — Gretchen. Spjevao Dragutin M. Domanić. — Rčepinov „Caemineau“. Piše M. Sabić — Listak: K slikama. Književnost. Svaštica. — Slike: Crnogorska vojnička glazba. C-tinja.

Brzjavke.

Celovec 30. junija. Tukajšnja trgovska in obrtniška zbornica je zopet sklenila, da ne reši v slovenskem jeziku pisanih prošenj za podelitev obrtnih koncesij ter zajedno izjavila, da bo z vsemi dopustnimi sredstvi varovala svojo kompetenco, ako bi politična oblast hotela rešiti dotične prošnje, ne da bi prej zaslišala mnenje trgovske zbornice.

Praga 30. junija. „Narodní Listy“ javljajo, da želi krona, naj bi se vršila pogajanja mej Čehi in Nemci, in sicer na kar mogoče široki podlagi.

Pariz 30. junija. Mej Francijo in Sijamom je nastal konflikt. Sijamci so napadli pod francoskim protektoratom stoječo pokrajino, jo oplenili in zaslužili mnogo prebivalcev, francoskega duhovnika Emanuela pa ubili.

London 30. junija. „Daily News“ javljajo, da se je mej turško vlado in zastopniki vesil doseglo popolno porazumljenje glede pogojev grško turškega miru.

London 30. junija. V poslanski zbornici je čital minister Balfour povabilo kraljice, naj jo poslanci s svojimi rodbinami obiščejo v Windsoru. Ker je to povabilo došlo po narodni slavnosti in se hoče z njim popraviti storjena nerodnost, so je poslanci vzprejeli povsem hladno, irski poslanci pa so se na glas smejali.

Poziv!

Zaveza slovenskih učiteljskih društev ima dne 4. in 5. avgusta t. l. v Celji svoje IX. glavne zborovanje. Kakor vsako leto, tako se bode tudi letos priredil koncert. Skrbati nam bode, da dosežemo z istim vsaj takšen uspeh kakor doslej, če ne boljšega. S tem opozarjamo vse p. n. učiteljske pevke in učitelje pevce, da se pravočasno oglašijo pri podpisaneu odboru, radi razpošiljanja glasov. Prosimo tudi ob jednem vse p. n. pevke in pevce, da se v prav velikem številu udeležijo „Zavezinega“ zborovanja in koncerta.

Lokalni odbor učitelj. društva za celjski in laški okraj.

Bratje Sokoli!

Za izlet v Škofjo Loko

so redovne vaje jutri v četrtek zvečer od 1/9. do 1/10. ure, proste vaje za telovadbo pa danes in v petek zvečer ob navadnih urah. Naj se teh vaj gotovo udeležijo vsi člani, kateri hoté javno nastopati pri tem in pri bodočih izletih. Na zdar!

Odbor.

Geneno domače zdravilo. Za uravnave in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzetki razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. 1 (97-9)

Izborno deluje
Tanno-Chinin tinktura za lase
okrepčuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.
Cena 1 steklenice z rabilnim navodom 50 kr.
Jedina zaloga (90—25)
lekarna M. Leustek, Ljubljana, Resljava cesta št. 1
zraven mesarskega mostu.

Iz uradnega lista.
Inverzibilne ali eksekutivne družbe: Frana Štrekelja zemljišče v Mokronogu, cenjeno 3860 gld, dne 1. in 29. julija v Zatičini.
Mihe Franka zemljišče v Bitinjah, cenjeno 1060 gld, in Antona Gerbeca polovica zemljišča v Verbici, cenjeno 529 gld, oba dne 2. julija in 2. avgusta v Ilirski Bistrici.
Jakoba Celharja posestvo v St. Petru in Antona Mauernja posestvo v Grobšah, oba dne 2. julija v Postojini.
Valentina Pečarja posestvo v Selu pri Panchah, cenjeno 460 gld, dne 3. julija in 9. avgusta v Ljubljani.
Franca Štajarja zemljišče v Metliki, cenjeno 1800 gld, dne 3. julija v Metliki.
Matije in Ane Ladiha posestvo v Ševnici, cenjeno 132 gld, 95 kr., dne 3. julija in 3. avgusta v Trebnjem.
Jurija in Marije Goleš posestvo v Radovici, cenjeno 150 gld, dne 3. julija in 5. avgusta v Metliki.
Franceta Trojarja posestvo v Dragomeru, cenjeno 1020 gld, in 30 gld, dne 3. julija in 7. avgusta v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.
Višina nad morjem 306,2 m.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	737,6	20,7	sl. sever	jasno	0,0
29.	7. zjutraj	739,4	18,0	sl. jug	soparno	0,0
"	2. popol.	738,2	27,8	sl. jvzh.	jasno	
30.	9. zvečer	737,9	23,0	sl. sever	jasno	0,0
"	7. zjutraj	737,2	18,8	sl. jvzh.	soparno	0,0
"	2. popol.	736,4	30,5	sr. jzah.	jasno	

Srednja temperatura ponedeljka in torka 22,3° in 22,9°, za 3,3° in 3,9° nad normalom.

Dunajska borza
dne 30. junija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. —	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 " 10	"
Avstrijska zlata renta	123 " 20	"
Avstrijska kronska renta 4%	100 " 95	"
Ogerska zlata renta 4%	123 " 25	"
Ogerska kronska renta 4%	100 " 10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	954 " —	"
Kreditne delnice	268 " 25	"
London vista	119 " 50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58 " 65	"
20 mark	11 " 72	"
20 frankov	9 " 53	"
Italijanski bankovci	45 " 40	"
G. kr. cekini	5 " 65	"

VIZITNICE priporoča Národna Tiskarna. Razglas.

Podpisani mestni magistrat naznanja, da se od 1. julija t. l. nadalje prodaja premoga po hišah ne bode več izključevala, temveč s posebnih vrste piščalkami, ki se smejo rabiti le po hišnih vežah in na dvoriščih, zmerno in le toliko, kolikor je potrebno, naznanjevala. Vsako drugačno naznanilo, pa tudi čezmerno in razposajeno pisanje po hišah in dvoriščih, kakor tudi pisanje po ulicah sploh, je osebam, ki naznanjajo prodajo premoga, strogo prepovedano, in mestnemu magistratu bode ustrezno, ako mu občinstvo samo prijavlja imena onih razvažalcev premoga, ki bi utegnili ravnati proti tej prepovedi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dné 15. junija 1897. (932—3)

Zaloga oblačilnega blaga iz konkurzne mase

Rudolfá Bayer-ja

v Ljubljani, Stari trg števil. 5

se bode od dné 9. junija naprej

na debelo in drobno po nizki ceni v moji
začasni filijali prodajala.

V zalogi se nahaja

mного volnenega blaga za ženska krila, perilnih
kambrikov in vsake vrste podlog za obleke.

Tudi se prodá

Werthheimova blagajnica in trgovinska oprava.

V Ljubljani, dné 8. junija 1897.

(856—8)

Feliks Urbanc.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Agenti

(953—1)

za prodajo svetovnoznanih ameriških stereoskopov in podob Underwood & Underwood, New York, se vzprejme lejo Jamščine je položiti 10 gld. za vzorec. — Ponudbe vzprejema Leopold Steinleitner, glavni agent v Trstu.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga čez Trbiž. (15-145)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Ansova, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Paris, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine varé, Hrb, Francova varé, Karlova varé, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Ldrc, Budejovice, Plzenj, Marijine varé, Hrb, Francova varé, Karlova varé, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansova, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce, Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlova varé, Heba, Marijinih varé, Planja, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 5 min. zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipakoga, Prago, Francovih varé, Karlovih varé, Heba, Marijinih varé, Planja, Budejovic, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 3. uri 5 min. popoldne, ob 6. uri 59 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri 20 min. zvečer, ob 9. uri 56 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih).

Nagrobne vence

v največji izberi in

po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov

v vseh barvah

(98—47)

priporoča

Karol Recknagel.

Vzprejemem takoj (939—3)

pisarja

z lepo pisavo. Znanje laščine ni pogoj.

Odvetnik dr. Franko v Gorici.

Prodajalnica

na Starem trgu št. 5 odda se s 1. avgustom t. l. v najem.

Natančneje se poizve v II. nadstropju te hiše ali pa pri A. Kališ-u, Jurčičev trg št. 3. (949—2)

Turistom, častnikom, peš-potovalcem se najbolje (v 45) priporoča gotovo učinkujoči Benoit-ov (16)

Salicyl-oblič za kurja očesa

v pismih à 40 vinarjev proti kurjim očesom, trdi koži itd. Zaloga pri g. J. Mayer-ju, lekarnarju v Ljubljani.

Gostilna

na dobrem kraju v Ljubljani želi se prevzeti na račun.

Ponudbe pod „gostilničar“ na upravnishvo „Slov. Naroda“. (956—1)

Stanovanje

obstoječe iz treh sob, kuhinje, shrambe, drvarnice in jednega dela vrta, se odda s 1. avgustom t. l. v domobranskih ulicah št. 9, nasproti domobranski vojašnici. Naslov v upravnishvu „Slov. Naroda“.

RONCEGNO

najmočnejša naravna arsen in železo sodr-
žujoča mineralna voda

priporočevana od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in žen-
skih boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Kopališče Roncegno Južno Trolsko, postaja valsugansko železnice,

1¼ ure oddaljeno od Tridenta, mineralna, blatna, parna kopelj, popolno zdravljenje z mrzlo vodo, elektroterapija, masaža, zdravilna gimnastika. Višina nad morjem 535 metrov, prekrasna lega, zaščitená od vetrov, dišeč, suh zrak, brez vsega prahu, stalna temperatura 18 do 22 stopinj. Zdravilišče prve vrste z obširnimi lepimi parkom, prekrasno razgled na dolomite, 200 sob za tuje, oboedovalnice in bralne sobe, zdravilski salon. Povsod električna razsvetljava, zdravilška godba, lawn-tennis. Senčnata izprehajališča, lepi izleti. Sezona maj-oktober. Prospekte in pojasnila daje kopališko ravnanishvo v Roncegno. (575—9)

Št. 2882.

(941—3)

Prostovoljna prodaja.

C. kr. okrajno sodišče na Vrhniki naznanja, da se bode
dné 2. julija 1897

dopoludne ob 8. uri pričenshi na licu mesta v Preserju v zapuščino
dné 11. junija 1897 v Preserju zamrle Katarine Zvar spadajoče in sodno
na 1028 gld. 69 kr. inventarjeno

raznoverstno štacunsko blago

in pa druga, sodno na 284 gld. 83 kr. cenjena hišna in sobna oprava
potom prostovoljne dražbe, in sicer štacunsko blago vse po čez skupaj, druga
oprava pa na drobno proti gotovemu takojšnjemu plačilu razprodajalo. Tudi
se bode ravno isti dan štacuna, to je hiša v Preserju št. 24 z
magacelnom in ledenico vred na 6, oziroma 12 let v najem
oddala.

Na Vrhniki, dné 23. junija 1897.

Štejem si v čast, naznaniti, da
otvorim dné 1. julija t. l. svojo

✱ pisarno ✱

v Gorici na Kornu (Kavčičeva hiša).

Odvetnik

dr. Alojzij Franko.

(955—1)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.